

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 3 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 76 Stemmer.

Til Forhandling sattes dernæst de Forsvarsministeren vedrørende Indstillinger, nemlig Indstilling Nr. 2 af Udvalget, Betænkningens Nr. 3 (se Tillæg B. Sp. 693) og Indstilling Nr. 5 af Udvalget, Betænkningens Nr. 7 (se Tillæg B. Sp. 695).

Ordføreren (Marott): Enken efter Pladsformand, flv. Tømrermester Carl A. Barnkob-Jensen andrager Folketinget om en Understøttelse. Andragerindens Mand har i over 6 Aar været Pladsformand under Ingeniørkorpset; under sin Virksomhed ved Opførelsen af det nye Garnisons-sygehus har han været beskæftiget ved Arbejdet i Barakker til spansk Syge-Patienter, og man mener derfor, at det ikke kan anses for udelukket, at han er død af spansk Syge og Lungebetændelse, og at han har paadraget sig Smitten i disse Barakker. Andragendet gaar ud paa en Understøttelse til Andragerindens Underhold i den nærmeste Tid og Hjælp til Udgifter ved Mandens Sygdom, Død og Begravelse. Dette Andragende er kraftigt anbefalet af Ingeniørkorpset, og Udvalget foreslaar at henvise det til Forsvarsministerens Undersøgelse. — Dernæst foreligger under Betænkningens Nr. 7 et Andragende fra forhenværende Sergent Søren Jensen af Aarhus om Forhøjelse af hans Understøttelse. Han blev i 1906 af Helbredshensyn kasseret som Underofficer efter 13 Aars Tjeneste og fik tilstaaet en livsvarig Understøttelse paa 200 Kr. aarlig. Han andrager om, at dette Beløb maa blive forhøjet til en Sum, som svarer til Pensionen for en pensionsberettiget Sergent. Til Støtte derfor anfører han, at hvis hans sidste Militærtjeneste ikke havde været frivillig, vilde han have tjent 16 Aars Hæderstegnet og som Følge deraf været pensionsberettiget. Endvidere bemærker Andrageren, at han paa Grund af sin Alder, 58 Aar, og svagt Helbred ikke har kunnet faa Beskæftigelse, uagtet han har søgt mange Steder, at hans

Hustrus Helbred heller ikke er godt, og at hun heller ikke er i Stand til at tjene lidt til de to Ægtefællers og deres Barns Underhold. Dette Andragende foreslaar Udvalget henvist til Forsvarsministerens Undersøgelse. Jeg skal hermed anbefale disse to Indstillinger.

Forsvarsministeren (P. Munch): Om det første af disse Andragender oplyses der kun, at vedkommende muligvis kan have paadraget sig Sygdommen i Forbindelse med sin Virksomhed ved de paagældende Barakker, og det er naturligvis et noget svagt Grundlag. Hvis der skal foranstaltes en Undersøgelse, maa der i hvert Fald tilvejebringes nogen Formodning for, at det har været Tilfældet, men hvis en saadan Formodning kan tilvejebringes, kan der ikke være noget i Vejen for at imødekomme Andragendet, da det kun drejer sig om en øjeblikkelig Hjælp, og Ministeriet skal da undersøge, om der er en saadan Mulighed.

For det andet Andragendes Vedkommende vil der neppe være nogen Vanskelighed for at foreslaa for Finansudvalget en Forhøjelse af Understøttelsen. Noget andet er, at det neppe vil være rigtigt at gøre denne saa stor, at Understøttelsen svarer til den Pension, vedkommende ellers vilde have kunnet opnaa. Thi derved vilde man komme ind paa at fastsætte en Ydelse, der svarer til Pensionen uden at være i Overensstemmelse med Pensionsreglerne, og det vil sikkert kunne have betænkkelige Sider. Men ogsaa dette Andragende vil kunne blive Genstand for velvillig Undersøgelse i Ministeriet.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 2 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Indstilling Nr. 5 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter de *Justitsministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig de til Betænkningens Nr. 8 og Nr. 18 stillede Ændringsforslag udenfor Betænkningen: